

Den vonde kjerringa

I en innberetning fra 1847 skriver Jørgen Moe at han har en versjon av denne visa fra Bærum.

Oppskrift udatert av J. Taasen etter ukjent sanger, Bærum.

De hendte sig en Lördagskvæl,
je skulle ut aa fria,
mötte mei ei gammal kjærring,
je trudde, de var en piga.
-Aldri fekk je dagen go
for den slemme kjærringa
aa aldri fekk je nattero
for den slemme kjærringa -

Den fyste natt, vi laag ihop,
vi kystes aa vi klappas;
den andre natt, vi laag ihop,
vi luggas aa vi nappas.

Den trea natt, vi laag ihop,
saa beit 'a mei i næsa,
de var naa vist en tre vekers ti,
je netop kunne læsa.

Den fjære natt, vi laag ihop,
saa beit 'a mei i öre,
de var no vist en tre vekers ti,
je netop kunne höre.

Saa tok je mei min lille hest,
skulle te presten ria.
kjærringa tok sin saubokk fat,
rei jamte ve mi sie.

Presten tok si store (lille) bok,
aa sette sei tel aa læsa,
kjærringa tok sin krokete kjepp,
slo presten over næsa.

Tok je mei min lille baat
aa seilte over sunne,
kjærringa tok sitt knatrau fat
aa seilte sammelunde.

Saa tok je mei mit lille skib
aa seilte over have,
kjærringa tok sitt grynsaal fat
aa seilte sei te graven.

Saa tok je mei min lille kniv,
aa den var laus i skjefte,
saa sette je den i kjerringas ræv
aa seisten syler derefter.
Saa fekk je dagen go
for den slemme kjærringa,
aa sea fekk je nattero
for den slemme kjærringa.